

Sedící akt, 45 x 62,5 cm, kombinovaná technika, papír, 70. léta

Václav Rožánek

5. 9. 1913 narozen v Písku

1924–1929 Reálné gymnázium v Písku (prof. kreslení Josef Velenovský)

1929–1934 vyučen ve strojárně a slévárně Adolfa Raaba

1934–1973 zaměstnán ve Vodo hospodářských strojárnách v Písku

1942 svatba s Vlastou Koubcovou

Výtvarná studia soukromá; bratranec Jiří Kaiser (1918–2016), výstavy v Praze, ovlivněn kubismem, ve druhé pol. 40. let návštěvy u Emila Filly (1882–1953), přátelství s Karlem Waltrem (1909–2006), od poloviny 50. let žákem Oldřicha Smutného (1925–2013)

Je zastoupen ve sbírkách Prácheňského muzea v Písku, kde má i svou stálou expozici, AJG v Hluboké nad Vltavou, Městského muzea ve Volyni a v Národní galerii v Praze, 1968 stříbrná medaile, mezinárodní Salón v Issodum, Francie

8. 5. 1994 zemřel v Písku.

www.vaclavrozaneck.cz

www.galerie-sumperk.cz

www.dksumperk.cz

Tlustá hlava, 51,5 x 61 cm, kombinovaná technika, karton, konec 80. let

VÁCLAV ROŽÁNEK

V KRÁSE SYROVOSTI

30. 11. 2022 – 1. 1. 2023

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 30. LISTOPADU V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN
NA ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY, MĚSTA ŠUMPERKA
A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Šumperk

Bílá hlava, 60 x 49 cm, kombinovaná technika, sololit, 80. léta

Hlava ženy, 30 x 21 cm, monotyp, papír, 80. léta

Hlava muže, 20 x 15 cm, tuš, papír, 80. léta

Hnědý stůl, 82 x 100 cm, kombinovaná technika, sololit, začátek 90. let

(...) Jeho obrazy vypadají, jako by vznikaly samy, rostly samy od sebe nezávisle na modelu, na přírodě. A přece se v nich zdánlivě shluky barev promění v hlavu, v kus země, ve stůl a promlouvají velice přesvědčivě o mnoha pocitech a úzkostech člověka. Jeho malování má všechno, co dobré malování má mít, stejně jako růže Gertrudy Steinové měla všechno to nádherné, co jen růže má a proto ji spisovatelka pochválila těmito prostými a krásnými slovy: Růže je růže je růže je růže. Podobně by se dalo říci: Rožánkův obraz je obraz je obraz je obraz.“

Oldřich Smutný

Václav Rožánek kreslil a maloval z čiré nezbytnosti od mládí do konce života. Byl formálně neškoleným samoukem, ale radilo mu několik dobrých přátel: už jeho učitel na reálce, krajinář Josef Velenovský, později bratranec Jiří Kaiser a po válce přijal ho nejednou vlídně i Emil Filla. Po léta setkával se s Oldřichem Smutným a stal se jeho soukromým žákem. Zaujal Jaromíra Zeminu a měl ho rád i tábořský malíř Karel Walter. Jeho odkazem se po léta zabývá David Bartoň, který tu sám nedávno vystavoval a Rožánkovu výstavu pro galerii připravil.

Tak jako Vladimír Boudník, byl pan Václav trvale zaměstnán a pracoval jako strojní zámečnick. Malbou se neživil, ale byla mu vším. „Belle matiére“ (krásná hmota), tady doslovně nádherný materiál drsně krásné povahy hmoty v její samotvořivosti je snad nejvýstižnějším pojmenováním toho, co je pravým smyslem všech jeho syrových obrazů a výbušných kreseb. Motivy nezobrazují, ale hmotou zpřítomňují. Ve své neuhlazenosti lávové povahy jsou jedinečným objektem. Barvy mu samovolným proudem „tečou“ a rozpíjejí se, navrstvené na sololitu, kartonu či plátně.

Používal levné technické prostředky: latex, emaily, asfaltový lak nebo tiskařské barvy. Vyhovovaly potřebě syrovosti, struskové podobě hmoty jeho hlav, aktů, zátiší i krajin, motivů přírodních i městských prostředí. Působí svým hutným výrazem, podaným výmluvným gestem ruky. Jsou blízké Jeanu Dubuffetovi a jeho Art brut, a přece, vedle Jana Křížka, Karla Havlíčka, paní Marie Kodovské a řady dalších, patří k nim a zároveň, stejně jako oni, je Václav Rožánek nezaměnitelný. Úplně jiný a jinak vyhraněný. Přehlížený, ale pro Karla Waltera byl nejlepším z jihočeňů. Přímočaře prostý, přirozeně skromný a malbou až umanutě posedlý, nedbal na její čistotu ani na drobnokresbu a jen výraz, silný a naléhavě zvoucí do jeho expresivně lyrické výpovědi, byl mu cílem. Nechme se vtáhnout spolu s ním, už jen v mlčení, ve výmluvném tichu beze slov.

Miroslav Koval

Hlava, 57 x 42,5 cm, kombinovaná technika, karton, polovina 80. let